

ประกาศสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล
เรื่อง หลักเกณฑ์การจ้างต่อของพนักงานมหาวิทยาลัย
สังกัดสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล
(แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ 1

อนุสนธิ ประกาศสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์การจ้างต่อของพนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2559 นั้น

เพื่อให้การจ้างและการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อการจ้างต่อของพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปด้วยความชัดเจน เหมาะสม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับพันธกิจของสถาบันฯ ที่มุ่งเน้นทั้งงานวิชาการ วิจัย และการพัฒนานวัตกรรม อาศัยอำนาจตามข้อ 16 วรรคสอง ของประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและคัดเลือกบุคคล การบรรจุและแต่งตั้งและการทดลองปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2556 ประกอบกับมติคณะทำงานเพื่อจัดทำร่างข้อกำหนดมาตรฐานภาระงานของบุคลากรสายวิชาการ สถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล ในการประชุมครั้งที่ 1 วันที่ 9 มกราคม 2560 และครั้งที่ 2 วันที่ 16 มกราคม 2560 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล ในการประชุม ครั้งที่ 1 - 1/2559 วันที่ 15 ธันวาคม 2559 และครั้งที่ 2 - 1/2560 วันที่ 22 มกราคม 2560 เห็นควรให้กำหนดหลักเกณฑ์จ้างต่อพนักงานมหาวิทยาลัยเพิ่มเติมจากประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาและคัดเลือกบุคคล การบรรจุและแต่งตั้ง และการทดลองการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.2556 และให้แก้ไขเพิ่มเติม ประกาศสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่อง หลักเกณฑ์การจ้างต่อของพนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล ดังนี้

ข้อ 1 ปรับแก้ไขรายละเอียดใน ข้อ 5 (3) โดยใช้ข้อความต่อไปนี้แทน :

กรณีที่ไม่สามารถทำผลงานวิจัยตีพิมพ์ได้ตามที่กำหนดไว้ สถาบันฯ อาจพิจารณาจ้างต่ออีก 1 ปี เพื่อทำผลงานวิจัยตีพิมพ์ได้ตามเป้าหมายที่สถาบันฯ กำหนดไว้ก่อนจึงจะจ้างต่อในระยะต่อไปได้ ซึ่งบุคลากรตามประกาศจะต้องแจ้งความประสงค์เป็นลายลักษณ์อักษรว่า ต้องการทำผลงานวิจัยตีพิมพ์ตามเป้าหมายที่สถาบันฯ กำหนดไว้ หากไม่แจ้งความประสงค์ สถาบันฯ อาจพิจารณาไม่ต่อสัญญาจ้าง

อย่างไรก็ตาม บุคลากรตามประกาศอาจขอทำข้อตกลงกับสถาบันฯ ในรูปแบบอื่น โดยต้องมา
นำเสนอข้อตกลงการปฏิบัติงาน (performance agreement) ต่อคณะกรรมการประจำสถาบันฯ ทั้งนี้ ต้อง
มีรายละเอียดดังนี้

- มีงานบริการวิชาการ ซึ่งผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถาบันฯ โดยจะต้องทำให้ผล
การปฏิบัติงานอยู่ในเกณฑ์ดีมาก หรือ
- มีงานวิชาการที่เป็นรูปเล่ม แสดงความคิดริเริ่ม การใช้ภาษาถูกต้อง รูปแบบถูกต้องตามประกาศของ
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) มีความแพร่หลายของการนำไปใช้
และถูกต้องเชิงวิชาการ อาทิ หนังสือ, ตำรา, monograph เป็นต้น โดยต้องมีปริมาณมากกว่า 40
หน้า หรือ
- มีงานพัฒนานวัตกรรมหรือสิ่งประดิษฐ์ ที่สามารถประเมินการดำเนินงาน (process), ผลลัพธ์
(output) และผลกระทบ (impact) ได้ชัดเจน หรือ
- เป็นผู้วิจัยหลัก ที่มีทุนวิจัยขนาดใหญ่ จากภายนอกมหาวิทยาลัยหรือต่างประเทศ ซึ่งมีค่าบริหาร
โครงการ เกิน 200,000 บาท และมีระยะเวลาเหลือของทุน ไม่ต่ำกว่า 1 ปี
- มีผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีมาก ตามประกาศ ก.พ.อ. โดยต้องนำเสนอวิธีการ
ประเมินผลการดำเนินงาน (process), ผลลัพธ์ (output) และผลกระทบ (impact) และความพึง
พอใจของผู้เกี่ยวข้อง

ข้อ 2 ผลงานที่แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในประกาศนี้ ให้บุคลากรตามประกาศเสนอต่อ
คณะกรรมการประจำสถาบันฯ และผลการพิจารณาของคณะกรรมการประจำสถาบันฯ ถือเป็นที่สุด

ข้อ 3 บุคลากรตามประกาศ สามารถแจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการประจำสถาบันฯ ผ่าน
ผู้อำนวยการสถาบันฯ เพื่อขอทำข้อตกลงการปฏิบัติงานตามข้อ 5 (3) ได้ โดยอาจได้รับยกเว้นการตีพิมพ์
ผลงานวิจัย หรือปรับลดจำนวนผลงานตีพิมพ์ตามสมควร ทั้งนี้ ผลการประเมินการปฏิบัติงาน เมื่อสิ้น
ปีงบประมาณ ต้องไม่ต่ำกว่า "ดีมาก"

ข้อ 4 บุคลากรตามประกาศ ซึ่งยังไม่ถึงระยะเวลาต่อสัญญาจ้าง ต้องรอให้เสร็จสิ้นการประเมินผล
การปฏิบัติงานประจำปีในรอบที่ 2 เสียก่อน จึงจะสามารถแจ้งความประสงค์ต่อคณะกรรมการประจำ
สถาบันฯ ได้

ข้อ 5 กรณีที่มีข้อขัดข้องในการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้คณะกรรมการประจำสถาบันฯ พิจารณา
และผลการพิจารณาของคณะกรรมการประจำสถาบันฯ ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2560

นรัตพล เจริญพันธ์

(ศาสตราจารย์ ดร. นพ.นรัตพล เจริญพันธ์)

ผู้อำนวยการสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล

เอกสารแนบท้ายประกาศประกาศสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล
เรื่อง หลักเกณฑ์การจ้างต่อของพนักงานมหาวิทยาลัย
สังกัดสถาบันชีววิทยาศาสตร์โมเลกุล มหาวิทยาลัยมหิดล
(แก้ไขเพิ่มเติม) ฉบับที่ 1

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงานวิชาการรับใช้สังคม

ในกรณีผลงานวิชาการรับใช้สังคมซึ่งมีการดำเนินงานเป็นหมู่คณะ หรือเป็นงานที่มีบูรณาการหลายสาขาวิชา บุคลากรตามประกาศต้องเป็นผู้ดำเนินการหลักในสาขาวิชาที่เสนอขอ โดยมีบทบาทในขั้นตอนการทำงาน 3 ขั้นตอน คือ

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ก่อนเริ่มกิจกรรมรับใช้สังคม โดยต้องมีการสอบถามความต้องการของสังคมหรือชุมชน และ
2. การออกแบบ หรือพัฒนาชิ้นงาน หรือแนวคิด หรือกิจกรรม และ
3. การประเมินผลลัพธ์และสรุปแนวทางในการนำไปขยายผลหรือปรับปรุง

ให้บุคลากรตามประกาศระบุบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในผลงานนั้นของผู้ร่วมงานทุกคนและบทบาทหน้าที่หลักของบุคลากรตามประกาศ โดยให้ผู้ร่วมงานทุกคนลงนามรับรอง

2. แนวทางการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม

ให้มีการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมของผลงานวิชาการรับใช้สังคม ดังนี้

1. บุคลากรตามประกาศแสดงหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมของผลงานวิชาการรับใช้สังคม และ
2. คณะกรรมการประจำสถาบันฯ ทำหน้าที่รับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคมและผลงานวิชาการรับใช้สังคมนั้น

3. แนวทางการประเมินผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม

แนวทางการประเมินผลงานให้ยึดหลัก

- 3.1 ประเมินจากเอกสารและหลักฐานประกอบการเสนอผลงาน
- 3.2 ประเมินจากหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง หรือสารสนเทศจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น
- 3.3 นอกจากการประเมินเอกสารและหลักฐานตามข้อ 3.1 และข้อ 3.2 แล้ว อาจประเมินจากการตรวจสอบสภาพจริงที่มีอยู่ในพื้นที่ร่วมด้วย

คำจำกัดความของผลงานทางวิชาการ ลักษณะการเผยแพร่ และผลงานทางวิชาการที่จำแนกตาม
ระดับคุณภาพ
(อ้างอิงจากประกาศ ก.พ.อ. ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2556)

	ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม
คำนิยาม	<p>ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมหรือท้องถิ่น ที่เกิดขึ้นโดยใช้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชา อย่างน้อยหนึ่งสาขาวิชา และปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อ สาธารณะ</p> <p>ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมนี้ต้องเป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้านเกี่ยวกับ ชุมชน วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม อาชีพ เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง คุณภาพชีวิต หรือสุขภาพ หรือเป็นผลงานที่นำไปสู่การจดทะเบียนสิทธิบัตรหรือทรัพย์สินทางปัญญาในรูปแบบอื่นที่สามารถแสดงได้เป็นที่ประจักษ์ ว่าสามารถใช้แก้ปัญหาหรือพัฒนาสังคม และก่อให้เกิดประโยชน์อย่างชัดเจน หรือเป็นการ เปลี่ยนแปลงในความตระหนักและการรับรู้ในปัญหาและแนวทางแก้ไขของชุมชน</p>
รูปแบบ	<p>จัดทำเป็นเอกสาร โดยมีคำอธิบายชี้แจงโดยชัดเจนประกอบผลงานนั้น เพื่อชี้ให้เห็นว่าเป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนาเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาหนึ่ง ๆ หรือหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด โดยต้องปรากฏเป็นที่ประจักษ์ ในประเด็นต่อไปนี้ :-</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ● การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย ● กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ● ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น ● การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว ● การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ● แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป <p>ทั้งนี้ นอกจากเอกสารแสดงผลงานดังกล่าวข้างต้นแล้ว อาจแสดงหลักฐานเพิ่มเติมอื่น ๆ เกี่ยวกับผลงาน เช่น รูปภาพ หรือการบันทึกเป็นภาพยนตร์หรือแถบเสียง หรือวีดิทัศน์ ประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้</p>

	ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม
การเผยแพร่	<p>ให้มีการเผยแพร่โดยการจัดเวทีนำเสนอผลงานในพื้นที่หรือการเปิดให้เยี่ยมชมพื้นที่ และจะต้องมีการเผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างกว้างขวางในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ สอดคล้องกับผลงาน โดยการเผยแพร่นั้นจะต้องมีการบันทึกเป็นเอกสารหรือเป็นลายลักษณ์อักษร ที่สามารถใช้อ้างอิง หรือศึกษาค้นคว้าต่อไปได้</p>
ลักษณะคุณภาพ	<p><u>ระดับดี</u> มีการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศที่ชัดเจน มีการระบุปัญหาหรือความต้องการ โดยการมีส่วนร่วมของสังคมกลุ่มเป้าหมาย มีการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ ความรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนหรือ สังคมนั้น</p> <p><u>ระดับดีมาก</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดี และต้องสามารถนำไปใช้เป็นตัวอย่งในการ แก้ไขปัญหา หรือทำความเข้าใจสถานการณ์ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น อย่างเป็นที่ประจักษ์ หรือก่อให้เกิดการพัฒนาให้กับสังคมอื่นได้ หรือก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายในระดับจังหวัดหรือประเทศอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p><u>ระดับดีเด่น</u> ใช้เกณฑ์เดียวกับระดับดีมาก และต้องส่งผลกระทบต่อสังคมหรือแวดวง วิชาการ อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือได้รับ รางวัลจากองค์กรที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เช่น UNESCO, WHO, UNICEF เป็นต้น</p>